

İktidar Pastası Büyüdükçe Kavgası Da Büyüyor

Birgün gazetesi yazarı Ümit Alan, bugünkü yazısında eskiden AKP'li değilim ama" diye cümleye girip AKP'yi yıkayıp yağlama modası vardı, şimdi ise o cümle "Ulan bizden daha yandaşı var mı?"ya evrildiğini yazdı.

Ümit Alan, önümüzdeki seçimlerde AKP (<http://www.postmedya.com/haberleri/akp>)'deki 3 dönem kuralından dolayı siyasette bir çok kadronun açılacağına değindi ve Yandaş-Muhafif kavgaları yerine; hakiki yandaş, öz yandaş, gerçek yandaş kavgalarını bol bol izleyeceğimizi yazdı.

İŞTE ÜMİT ALAN'IN BUGÜNKÜ YAZISI...

hiyerarşisinin kodları

İktidar pastası büyüdükçe kavgası da büyüyor. Siyasal ve hukuksal alanda bu kavganın en büyüğü kuşkusuz AKP-Cemaat arasındaki idi. Bu kavga hâlâ sürüyor ve medyaya da dalga dalga yansıyor. Bu öncelikli kavganın yanı sıra, içeride de başka bir kavga yaşanıyor şu sıra. Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı olması sonrasında ortaya çıkan yeni pozisyonlar ve yaklaşan genel seçimde vekillik ve bakanlık beklentileri bu kavganın ilk sebebi. Bu kavga içeride epey ateşli tezahür ediyor olmalı ki, şu sıra yüzeye bile yansıyor. Lafı, Abdülkadir Selvi-Yiğit Bulut arasındaki polemige getireceğim. Selvi'nin yetkili ağızlardan ve kulisten bilgi sızdırma 'gazeteciliğine' Yiğit Bulut'un eleştirisiyle alevlenen kavga, "Sen kimsin ki?" düzeyine kadar indi.

AKP Milletvekili Halide İncekara'nın Bulut'u anımsatacak şekilde "dibimizde gezdirdiğimiz şarlatan dalkavuk" ifadelerini kullanması, Star Yazarı Elif Çakır'ın yine Yiğit Bulut'a yönelik "Sen hangi ara bu 'dava'nın sahibi oldun da Abdülkadir Selvi'nin samimiyetini sorgular makama geldin de ders vermeye çalışıyorsun" çıkışı, kavganın ikili arasında kalmadığının göstergesi. Bu kavga aynı zamanda bir yandaşlık hiyerarşisi oluştuğunu da gözler önüne seriyor. Bu haftaki

Köşe Vuruşu'nda bu hiyerarşinin kodlarını anlamak için birkaç örnek vermek isterim.

"28 ŞUBAT'TA NERDEYDİN?" EŞİĞİ

Yiğit Bulut'un "yandaşlık hiyerarşisindeki yumuşak karnı" geçmişi. 28 Şubat sürecindeki yazıları ve AKP'nin ilk yıllarındaki pozisyonu unutulmuyor. Selvi'nin ben 28 Şubat'ta da buradaydım, şimdi de buradayım minvalli cevapları ve Elif Çakır'ın "davanın sahibi olma" vurgusu Bulut'u ve benzerlerini hiyerarşide geriletiyor.

ELEŞTİRİYİ AKLINDAN GEÇİRME CÜRETİ

Yeni Şafak yazarı Ali Bayramoğlu geçen hafta bir yazısında zamanında hükümetin IŞİD ve El Nusra gibi örgütlere destek verdiğini yazınca, sosyal medyada Aktrollerin lincine uğradı. 'Kripto' ve 'hain' suçlamalarına maruz kalan Bayramoğlu, sonraki yazısında bu saldırıları "zekâ ve ahlak eksikliğine" yordu. En ufak bir eleştirisinde hiyerarşide "hain" seviyesine indirilen Bayramoğlu'nun bazı kıvrak çalımlarla, liberalleri tasfiye sürecinde ayakta kalması da bir başarı aslında. Kendisinin fikriyat açısından çevresinin çevresinde yer alan Murat Belge, Mehmet Altan gibi isimlere göre iyi dayanıyor da denilebilir. Zira AKP içinde "bizden farklı biri" kontenjanı artık yok.

YANDAŞLIK CV'Sİ HAZIRLAMA ŞARTI

Bir aralar hatırlarsınız "AKP'li değilim ama" diye cümleye girip AKP'yi yıkayıp yağlama modası vardı, şimdiyse o cümle "Ulan bizden daha yandaşı var mı?"ya evrildi. Geçen haftalarda gazetemize de yansıyan, 'paralel soruşturma ek dava dosyası'na girmiş bir tape bunun bir göstergesi. Hatırlarsanız bu tape de bir genel yayın yönetmeni, gazetesine reklam verilmemesine bu sözlerle isyan ediyordu. Yani artık hiyerarşi o kadar keskin ki, kişi ve kurumların kemiksiz yandaş olduklarını ispat yükümlülüğü doğabiliyor. "Yandaşlık hal tercümesi" hazırlamak şart.

CUMA ÇIKIŞI KADRAJİ VE UÇAK ZİRVESİ

Cuma namazı çıkışında Cumhurbaşkanı Erdoğan'la kadraja girmek ve uçak vizesi alabilmek elbette, hiyerarşinin en önemli basamakları olarak yerini koruyor. Değinken bile yersiz belki, ama olmasa da eksik olur.

YANDAŞ OLMAK YETMEZ

Önümüzde erken yapılacağı iddiaları olan bir genel seçim varken, üç dönem şartı nedeniyle pek çok pozisyon da açılacak gibiyken medyadaki yandaşlık hiyerarşisi de epey tartışılacak. Bu tartışmada elbette yepyeni kodlar belirecek. Yandaş-Muhafız kavgaları yerine; hakiki yandaş, öz yandaş, gerçek yandaş kavgaları izleyeceğiz bol bol. O tartışmalar öncesinde bu yazı bir giriş olsun. Gazeteciliğin ilk yıllarına denk düşen Osmanlı'nın son dönemleri ve Cumhuriyet tarihi boyunca gazeteciliği siyasete atlama tahtası olarak kullanma, bir gelenek olagelmıştır. Ancak, böylesi bir dönemde ayrı bir önemi var. Öyle ki, iktidar uğruna karşı cehennem "jölleli" sıfatına layık görülecek kadar itibarsızlaşmış olmak bile yetmiyor görüyoruz. Yani yandaş olmak yetmez, yetmiyor bazen, atılacak çok takla var bu yolda giderken...

Yazıyı ana kaynağından okumak için tıklayınız...

(<http://www.birgun.net/news/view/yandaslik-hiyerarşisinin-kodlari/6838>)

